

Nr 124.

Av herr **Nihlfors**, om beredande av möjlighet för innehavare av deklarationsbyrå att hos myndighet erhålla intyg om sin kompetens.

Det torde icke föreligga delade meningar om betydelsen av att deklarationsmoralen förbättras. Ju fullständigare och ju mera rättvisande deklARATIONERNA kan bli, desto rättvisare fördelning av skattebördan kan då åstadkommas. Kungl. Maj:t har vid flera tillfällen av riksdagen begärt och erhållit medel till propaganda för bättre deklarationsmoral. Propagandan har i regel bedrivits genom annonsering i pressen. I viss utsträckning har givetvis denna propaganda burit frukt. Men det finns faktorer som motarbetar de välbehövliga strävandena till att höja deklarationsmoralen. En sådan faktor är det förhållandet att många deklareranter icke anser sig utan medverkan från s. k. deklarationsexpert kunna upprätta självdeklarationen. De trots alla förenklingar dock av många som krångliga ansedda blanketterna bidrar också till att särskilt biträde kanske onödigtvis anlitas. Det finns vidare stora grupper, särskilt mindre företagare, som har svårt att deklarerera riktigt, därigenom att de icke är kunniga i bokföring och bland annat på grund härav själva icke känner till sina ekonomiska förhållanden. Dessa i deklarationsförfarandet oerfarna kan mången gång komma att anlita deklarationsexperter av mindre nogräknat slag. »Experterna» i fråga söker skaffa sig kunder genom att få namn om sig att kunna upprätta »fördelaktiga» deklARATIONER, samtidigt som den skattskyldige bibringas den uppfattningen, att det hela är fullt lagligt. Ett stort ansvar för en i vissa kretsar låg deklarationsmoral har därför dessa »experter» på mer eller mindre riktiga deklARATIONER. Taxeringsnämnderna torde ofta ha den uppfattningen att deklARATIONER, som upprättats av en tillfälligt etablerad deklarationsbyrå, många gånger även ur ren teknisk synpunkt är undermåliga och föranleder onödigt besvär i och för komplettering.

I ett vid bevillningsutskottets utlåtande nr 46 år 1950 fogat yttrande över ett par motioner har Svenska landskommunernas förbunds styrelse berört här ovan diskuterade problem. Styrelsen skriver sålunda: »Där de skattskyldiga anlita deklarationsbyråer, visar det sig att dessa ofta äro kompetenta för uppgiften. Det kan ifrågasättas, om icke de personer, som mot betalning i större omfattning tillhandagå allmänheten med upprättande av deklARATIONER, borde på något sätt styrka sin kompetens. Ett behov av sakkunnig rådgivning åt allmänheten föreligger.»

Då de motioner, varöver Landskommunernas förbund avgav yttrande, icke hade berört speciellt detta spörsmål, upptogs detsamma ej heller av utskottet till behandling, såvitt framgår av utlåtandet.

Enligt min mening borde möjlighet finnas för innehavare av deklara-tionsbyrå att hos myndighet styrka sin kompetens för uppgiften och som bevis härpå erhålla något slag av intyg, vilket borde kunna användas i vederbörandes verksamhet.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen beslutar att hos Kungl. Maj:t begära ut-redning rörande möjligheten av att länsstyrelse (i Stock-holm överståthållarämbetet) till personer, som bedriver deklara-tionsbyråverksamhet och som därvid styrker sin kompetens och allmänna lämplighet för dylik verksam-het, på begäran utfärdar något slag av officiellt bevis härpå.

Stockholm den 23 januari 1953.

Folke Nihlfors.
